

Vanhin Robert D. Hales
kahdentoista apostolin koorumista

Iankaikkinen elämä – tuntea taivaallinen Isämme ja Hänen Poikansa Jeesus Kristus

Jumala ja Kristus ovat kirjaimellisesti Isä ja Poika – erillisiä, yksilöllisiä eri olentoja, jotka ovat täysin yhtä tarkoituksessaan.

Monia vuosia sitten tartuin tilaisuuteen tutkia jokaisen taloudenhoitokauden profetoiden viimeisiä todistuksia. Jokainen niistä todisti voimallisesti Isästä Jumalasta ja Hänen Pojastaan Jeesuksesta Kristuksesta.

Kun olen lukenut näitä todistuksia – ja monia muita niiden kaltaisia vuosien varrella – sydäntäni on aina koskettanut tunne siitä, kuinka syvästi taivaallinen Isä rakastaa vanhinta Poikaansa ja kuinka Jeesus osoittaa rakkautensa olemalla kuuliainen taivaallisen Isän tahdolle. Todistan, että kun teemme sen, mikä on välttämätöntä tunteaksemme Heidät ja tunteaksemme Heidän rakkautensa toisiaan kohtaan, me saamme suurimman kaikista Jumalan lahjoista – iankaikkisen elämän¹. Sillä ”ikuinen elämä on sitä, että he tuntevat sinut, ainoan todellisen Jumalan, ja hänet,

jonka olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen”².

Miten me voimme saada tämän lahjan? Voimme saada sen henkilökohtaisen ilmoituksen kautta, josta on puhuttu ja opetettu tänä aamuna.

Muistatteko ensimmäisen kerran, jolloin tiesitte, että Jumala on olemassa, ja saitte tuntea Hänen rakkautensa? Lapsena minulla oli tapana katsella tähtitaivasta ja pohtia ja tuntea Hänen läsnäoloaan. Olin haltioissani tutkiessani Jumalan luomistöiden suurenmoista kauneutta – pikkuruisista hyönteisistä mahtaviin puihin. Huomatessani tämän maapallon kauneuden tiesin, että taivaallinen Isä rakastaa minua. Tiesin, että olin kirjaimellinen hengellinen jälkeläinen ja että me kaikki olemme Jumalan poikia ja tyttäriä.

Saatatte kysyä: Mistä tiesin sen? Pyhät kirjoitukset opettavat: ”Pyhä Henki antaa toisten tietää, että Jeesus

Kristus on Jumalan Poika, ja – toisten annetaan uskoa heidän sanoihinsa, jotta hekin saisivat iankaikkisen elämän, jos he pysyvät uskollisina.”³ Minun nähdäkseni tämä ei tarkoita, että jotkut ovat ikuisesti riippuvaisia muiden todistuksesta.

Oma todistukseni kasvoi saadessani kuulla taivaallisesta Isästä ja Vapahatajasta, kun vanhempani, opettajani, pyhät kirjoitukset – joita luin ahkerasti – ja erityisesti Pyhä Henki opettivat ja todistivat Heistä. Kun osoitin uskoa ja noudatin käskyjä, Pyhä Henki todisti, että se, mitä opin, on totta. Tällä tavoin tulin tietämään itse.

Tässä prosessissa on keskeistä henkilökohtaisen ilmoituksen tavoittelu. Nefi kehottaa meitä jokaista kestitsemään itseämme ”Kristuksen sanoilla, sillä katso, Kristuksen sanat kertovat teille kaiken, mitä teidän tulee tehdä”⁴.

Ennen kahdeksanvuotissyntymäpäivääni pyrin tietämään enemmän kasteesta. Minä luin pyhiä kirjoituksia ja rukoilin. Opin, että saisin Pyhän Hengen lahjan, kun minut

konfirmoitaisiin. Aloin myös ymmärtää, että Jumala ja Kristus ovat kirjaimellisesti Isä ja Poika – erillisiä, yksilöllisiä eri olentoja, jotka ovat täysin yhtä tarkoituksessaan. Me rakastamme Heitä, koska He ovat ensin rakastaneet meitä.⁵ Ja minä huomasin yhä uudelleen, kuinka He rakastavat toisiaan ja tekevät yhdessä työtä meidän hyväksemme. Kuunnelkaa muutamia monista pyhien kirjoitusten kohdista, jotka opettavat tätä totuutta:

Opettaessaan kuolevaisuutta edeltävästä elämästämme taivaallinen Isä käytti Jeesuksesta Kristuksesta ilmausta ”rakas Poikani, joka on ollut Rakkaani ja Valittuni alusta asti”⁶. Kun Isä loi maan, Hän teki sen Ainosyntyisensä kautta.⁷

Jeesuksen äidille Marialle kerrottiin, että hän synnyttäisi Korkeimman Pojan⁸. Ja kun Jeesus oli nuorukainen, Hän sanoi äidilleen, että Hänen täytyy olla Isänsä luona.⁹ Vuosia myöhemmin, kun Jeesus oli kastettu, taivaallinen Isä puhui taivaasta sanoen: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt.”¹⁰

Opettaessaan opetuslapsiaan rukoukseen Jeesus lausui nämä sanat:

”Isä meidän, joka olet taivaassa! Pyhitetty olkoon sinun nimesi.

Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahdukoon sinun tahtosi, myös maan päällä niin kuin taivaassa.”¹¹

Jeesus opetti Nikodemosta: ”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa.”¹² Ja Hän selitti ihmeitään sanoen: ”Totisesti, totisesti: ei Poika voi tehdä mitään omin neuvoin, hän tekee vain sitä, mitä näkee Isän tekevän. Mitä Isä tekee, sitä tekee myös Poika.”¹³

Kun sovituksen hetki lähestyi, Jeesus rukoili sanoen: ”Isä, hetki on tullut. – – Minä olen kirkastanut sinut täällä maan päällä saattamalla päätökseen työn, jonka annoit tehdäkseni.”¹⁴

Sitten kun syntiemme paino laskeutui Hänen päälleen, Hän pyysi hartaasti: ”Isä, jos se on mahdollista, niin menköön tämä malja minun ohitseni. Mutta ei niin kuin minä tahdon, vaan niin kuin sinä.”¹⁵ Viimeisinä hetkinään ristillä Jeesus rukoili: ”Isä, anna heille anteeksi. He eivät tiedä, mitä tekevät”, ja sitten Hän huusi: ”Isä, sinun käsiisi minä uskon henkeni.”¹⁶

Sitten Jeesus kävi edesmenneiden henkien luona henkimailmassa antaakseen heille ”vallan tulla esiin hänen kuolleista nousemisensa jälkeen, käydä hänen Isänsä valtakuntaan”¹⁷. Ylösnousemuksensa jälkeen Vapahtaja ilmestyi Magdalan Marialle sanoen: ”Minä nousen oman Isäni ja teidän Isänne luo.”¹⁸

Kun Hän tuli Amerikan mantereella asuvien ihmisten luokse, Hänen Isänsä esitteli Hänet sanoen: ”Nähkää minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt, jossa minä olen kirkastanut nimeni.”¹⁹ Kun

Jeesus laskeutui ihmisten joukkoon temppelein luona, Hän esitteli itsensä sanoen: ”Katso, minä olen Jeesus Kristus. – – Olen kirkastanut Isän ottamalla päälleni maailman synnit.”²⁰ Opettaessaan oppiaan Hän selitti:

”Se on oppi, jonka Isä on antanut minulle; ja minä todistan Isästä, ja Isä todistaa minusta.”²¹

”Totisesti – – Isä ja minä olemme yhtä.”²²

Voimme havaita näissä pyhien kirjoitusten kohdissa kaavan, joka todistaa Isästä ja Pojasta erillisinä yksilöinä ja olentoina? Kuinka He sitten ovat yhtä? Eivät sen vuoksi että He ovat yksi henkilö, vaan koska He ovat yhtä tarkoituksessa, yhtä omistautuneita toteuttamaan ”ihmisen kuolematomuuden ja iankaikkisen elämän”²³.

Jeesus on Jumala ja kuitenkin Hän toistuvasti ilmaisee olevansa erillinen, yksilöllinen olento rukoilemalla Isänsä ja kertomalla tekevänsä Isänsä tahdon. Palvelutyönsä aikana

nefiläisten keskuudessa Hän pyysi hartaasti: ”Isä, minä en rukoile maailman puolesta vaan niiden puolesta, jotka sinä olet antanut minulle maailmasta, – – niin että minä olisin heissä niin kuin sinä, Isä, olet minussa, jotta me olisimme yhtä, jotta minut kirkastettaisiin heissä.”²⁴

Kun muistamme tämän, me emme ylläty siitä, että evankeliumin palautus ei alkanut yhden vaan kahden kirkastetun olennon ilmestymisellä. Profeetta Joseph Smith todisti ensimmäisestä näytään: ”Toinen heistä puhui minulle kutsuen minua nimeltä ja sanoi osoittaen toista: *Tämä on minun rakas Poikani. Kuule häntä!*”²⁵

Nuori profeetta, joka meni tuohon lehtoon saadakseen selville, mihin kirkkoon hänen pitäisi liittyä, meni horjumattomassa uskossa ja palasi mukanaan tieto ja todistus ainoasta todellisesta Jumalasta ja Jeesuksesta Kristuksesta, jonka Jumala oli lähettänyt. Joseph, kuten profeetat häntä ennen, oli sitten oleva välineenä iankaikkiseen elämään johtavan tiedon palauttamisessa maailmaan.

Tekin voitte etsiä taivaallista Isäämme ja ”tätä Jeesusta, josta profeetat ja apostolit ovat [todistaneet]”²⁶, pyhistä kirjoituksista ja tästä yleiskonferenssista. Tavoitellessanne henkilökohtaista todistusta – omaa henkilökohtaista ilmoitustanne – te

huomaatte, että taivaallinen Isä on varannut teille erityisen tavan tietää totuus itse: kolmannen jumaluuden jäsenen avulla, henkipersonan, jonka tunnemme Pyhänä Henkenä.

”Ja kun te nämä saatte,” – mukaan lukien sen, mitä olen puhunut tänään – ”minä tahtoisin kehottaa teitä kysymään Jumalalta, iankaikkiselta Isältä, Kristuksen nimessä, eivätkö nämä asiat ole totta; ja jos te kysytte vilpittömin sydämin, vakain aikein, Kristukseen uskoen, hän ilmoittaa niistä teille totuuden Pyhän Hengen voimalla.

Ja Pyhän Hengen voimalla te voitte tietää [varmasti] totuuden kaikesta.”²⁷

Veljet ja sisaret, minä todistan, että taivaallinen Isäämme haluaa meidän etsivän tätä tietoa nyt. Profeetta Helamanin sanat huutavat tomusta: ”Muistakaa, muistakaa, että teidän on rakennettava perustukseenne meidän Lunastajamme kalliolle, hänen, joka on Kristus, Jumalan Poika, – – perustus, jolle rakentaessaan ihmiset eivät voi sortua.”²⁸ Me emme todellakaan sorru.

Jeesus Kristus on tuo varma perustus. Hän on ”Taivaan Kallio”²⁹. Kun rakennamme talomme Hänen varaansa, viimeisten aikojen sateet voivat alkaa, tulvat voivat tulla ja tuulet puhaltaa, mutta me emme sorru. Me emme sorru, koska kotimme ja perheemme perustana on Kristus.³⁰

Todistan, että sellainen koti on ”kirkkauden huone”³¹. Siellä me kokoonnemme yhteen rukoilemaan taivaallista Isäämme Jeesuksen Kristuksen, Hänen rakkaan Poikansa, nimessä. Siellä me ylistämme ja kiitämme Heitä. Siellä me saamme Pyhän Hengen ja lupauksen, ”jonka [Hän antaa meille] iankaikkisesta elämästä, nimittäin selestisen valtakunnan kirkkaudesta”³².

Lausun erityisen todistukseni, että Vapahtajamme on Jeesus Kristus, että Hän elää, että iankaikkinen taivaallinen Isäämme rakastaa meitä ja varjelee meitä, että meillä on tällä taloudenhoitokaudella profeetta – presidentti Thomas S. Monson – johtamassa ja ohjaamassa meitä. Pyhä Henki todistaa, että tämä on totta, jokaiselle, joka ryhtyy tavoittelemaan tätä tietoa. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. OL 14:7.
2. Joh. 17:3.
3. OL 46:13–14.
4. 2. Nefi 32:3.
5. Ks. 1. Joh. 4:19.
6. Moos. 4:2.
7. Ks. Moos. 2:1.
8. Ks. Luuk. 1:32.
9. Ks. Luuk. 2:49.
10. Matt. 3:17.
11. Matt. 6:9–10.
12. Joh. 3:16.
13. Joh. 5:19; ks. myös jae 17.
14. Joh. 17:1, 4.
15. Matt. 26:39.
16. Luuk. 23:34, 46.
17. OL 138:51.
18. Joh. 20:17.
19. 3. Nefi 11:7.
20. 3. Nefi 11:10–11.
21. 3. Nefi 11:32.
22. 3. Nefi 11:27.
23. Moos. 1:39.
24. 3. Nefi 19:29.
25. JS–H 17.
26. Et. 12:41.
27. Moroni 10:4–5.
28. Hel. 5:12.
29. Moos. 7:53.
30. Ks. 3. Nefi 14:24–25.
31. OL 88:119; 109:8, 16.
32. OL 88:4.